

ת"פ 51068/08/15 - מדינת ישראל נגד א מ

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 51068-08-15 מדינת ישראל נ' א מ
בפני כבוד השופטת מאיה אב-גנים ויינשטיין

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות עוה"ד יצחק חנוך
נגד
א מ
המאשימה
באמצעות עוה"ד אריק בוקטמן
הנאשם

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אבהיר שהוכח לפניי שהנאשם ביצע את מעשי העבירה שבהם הואשם, אך יש לזכותו נוכח סייג אי שפיות הדעת הקבוע בסעיף 34 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**", "**החוק**") (רע"פ 2675/13 מדינת ישראל נ' רן רפאל וחנוך. 03/02/15. להלן: "**הלכת וחנוך**").

1. כנגד הנאשם הוגשו שני כתבי אישום. בכתב האישום בת.פ 51068-08-15 מיוחסים לנאשם שני אישומים (האישום השלישי נמחק). בהתאם לאישום הראשון, בתאריך 16/02/14 בשעה 15:00 או בסמוך לכך, בבית המרקחת של קופת חולים כללית בבית שמש (להלן: "**קופת החולים**"), תקף הנאשם את הרוקחת ד פ שלא כדין. באותן הנסיבות, הנאשם ניגש לרוקח בשם ר ש וביקש תרופות במרשם. משהסביר לו הרוקח שהתרופות חסרות כרגע, החל הנאשם לצעוק על הרוקח ולקלל. כאשר ניגשה הרוקחת ד פ לעזור לנאשם, זרק הנאשם לעברה סלסלת קש שפגעה בגבה. באישום הראשון יוחסה לנאשם עבירת תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

בהתאם לאישום השני, בתאריך 26/02/14 בשעה 12:00 לערך בקופת חולים, איים הנאשם על עובדת קופת החולים בשם ר א. הנאשם הגיע למרפאה וביקש להיכנס לרופאה, כאשר הוסבר לו שלא ניתן, החל לצעוק ולקלל. משניגשה המתלוננת לבדוק האם זקוק הנאשם לעזרה, צעק וקילל אותה ובהמשך ירק על פניה ונופף בידי לעברה באיום. בכך תקף הנאשם ואיים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה, על מנת להפחידה. באותן הנסיבות התנהג הנאשם באופן פרוע במרפאה, טרק דלתות, צעק, קילל וחסף מסמכים שהיו במקום. באישום השני יוחסו לנאשם עבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי, תקיפה סתם ואיומים, עבירות לפי סעיפים 216(א1), 379 ו-192 לחוק העונשין.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום בת"פ 29508-06-15, בתאריך 09/07/13 בשעה 17:49 או בסמוך לכך,

תקף הנאשם את אחות קופת החולים בשם א ג . הנאשם נכנס לחדר האחיות, סטר לאחות א ג ודחף אותה. קודם לכך, לאחר שהוזמן אמבולנס לפנות את הנאשם, תקף הנאשם שלא כדין את נהג האמבולנס, בכך שהשתולל ופגע בגופו. בהמשך הפריע הנאשם לשוטרים בעת מילוי תפקידם, התפרע, השתולל והתנגד למעצר. בכתב האישום יוחסו לנאשם עבירות של תקיפת עובד ציבור ושימוש בכח או באיומים למנוע מעצר, עבירות לפי סעיפים 382א(א) לחוק העונשין, וסעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני ולפיו ראיות המאשימה יוגשו מבלי שעדי התביעה יחקרו. ב"כ הנאשם הודיע שאין בכוונת הנאשם להעיד להגנתו, על אף שההשלכות הובהרו לו.

ת.פ. 51068-08-15

4. בתמיכה לאישום הראשון הגישה המאשימה דו"ח פעולה מיום 16/02/14, סרטון ממצלמות האבטחה, מזכרים, והודעות שנגבו בתאריך 04/05/14 מהרוקחת ד פ , הרוקח ר ש , גנדי דוידסון ומנהלת המרפאה-הגב' מיכל שני.

5. להוכחת האישום השני צרפה המאשימה דו"ח פעולה שנערך ביום 26/02/14, בעקבות דיווח של הגב' אבוחסרה, מזכרים, והודעות שנמסרו בתאריך 27/02/14 ע"י הגב' אבוחסרה, הרופאה יונה בגנו, הגב' אסתר חדד, הגב' אסנת אלפסי ואחות קופה"ח מירה שורק.

ת.פ. 29508-06-15

6. להוכחת עובדות כתב האישום הגישה המאשימה דו"ח פעולה מיום 09/07/13, מזכרים, סרטון ממצלמות האבטחה בקופת החולים והודעות של ארנה קולטטש גוטמן, אירינה מורזוב וונונו ונחמן קפאח. בנוסף הוגשה הודעת הנאשם מיום 22/01/14, במסגרתה הודה שנתן לאחות "מכה אחת קטנה", כלשונו (ש' 38).

דין:

7. בעניינו של הנאשם הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית, במסגרתה קבע הפסיכיאטר המחוזי כי הנאשם כשיר לעמוד לדין, אך שנוכח מצבו הנפשי, לא היה אחראי למעשיו במועדים הרלוונטיים לכתבי האישום.

8. מכאן, שלמרות שתוצאת ההליך ידועה מראש ומן הדין לזכות את הנאשם בהתאם לסייג אי שפיות הדעת, הרי שבנסיבות שלפניי יש לקבוע האם הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. כגון דא, **"...רשאי הסניגור להסכים להגשת כל חומר הראיות לעיון בית-המשפט, ולהותיר לבית-המשפט את שיקול הדעת לקבוע אם הנאשם ביצע את מעשה העבירה, אם לאו. יש להניח שאף התביעה, אשר הגישה את כתב האישום אשר מייחס לנאשם את העבירה בהסתמך על חומר הראיות, לא תחלוק על קביעה של בית-המשפט שהנאשם ביצע את מעשה העבירה. מכאן, שבית-המשפט יוכל, לאחר קבלת מלוא חומר הראיות ועיון בו, לקבוע כי הנאשם ביצע את מעשה העבירה"** (ת"פ (פ"ת)

9. לאחר שעיינתי בתשתית הראייתית שהונחה לפניי, נחה דעתי שהמאשימה הרימה את הנטל המונח לפתחה והוכיחה את שהנאשם ביצע את מעשי העבירה המיוחסים לו. העדויות כנגד הנאשם תומכות בעובדות כתב האישום, ומתיישבות עם הודאתו בתקיפת האחות אורנה.

10. מכאן, שאני קובעת כי הנאשם ביצע את מעשי העבירה שיוחסו לו בשני כתבי האישום. עם זאת, אני קובעת כי הנאשם אינו נושא באחריות פלילית למעשים שעשה, הואיל ובשעת המעשה, בשל המחלה, היה חסר יכולת להבין את אשר הוא עושה או את הפסול במעשהו או להימנע מעשיית המעשה, כאמור בסעיף 34 ח לחוק העונשין. **"נאשם אשר נקבע לגביו שהוא חוסה תחת הסייג הקבוע בסעיף 34 ח - דינו זיכוי"** (הלכת וחנן).

אשר על כן, אני מזכה את הנאשם מחמת ליקוי נפשי.

ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ז, 16 מרץ 2017, במעמד הצדדים.